همشهری

دوشنبه ۷ مرداد ۱۳۹۸ • ۲۶ ذی‌القعده ۱۴۴۰ • سال بیست و هفتم • شماره ۷۷۲۲ • ۱۶ صفحه • ۴ صفحه راهنمای کشوری ویژه استان‌ها • ۶۴ صفحه راهنما ویژه تهران • ۲۰۰۰ تومان

HAMSHAHRI • ISSN 1735-6386 • Vol.27 • No.7722 • MON • JUL.29 • 2019

اولین قهرمانی یک تیم بالای ۲۰ سال ایران در جهان

صفحه ۱۵

گفت‌وگو با **مسعود کیمیایی** درباره دوران کودکی و نوجوانی

عشق سال‌های سخت

حکایت مسعود کیمیایی، حکایت عشق است، عشقی که از نوجوانی و با شیفتگی بسیار شروع شد و بعد به شناخت رسید و چنان ریشه دواند که با گذر از ۴۰ سالگی همچنان پابرجا مانده. اینکه سینمای کیمیایی با انبوه دوستدارانش چه کرد، خود داستان مفصلی است که سال‌هاست در چنین روزی بخشی از آن را روایت کرده‌ام. در روزهایی که همه بی‌حوصله شده‌ایم سراغ روایتی اول شخص رفتم از روزگاری که کیمیایی حوصله کرد و از کودکی و نوجوانی‌اش گفت. پرسش‌ها حذف شده‌اند تا فضای بیشتری برای حرف‌های کیمیایی وجود داشته باشد و البته همین هم فقط برشی از یک روایت مفصل است.

صفحه‌های ۸ و ۹ را بخوانید

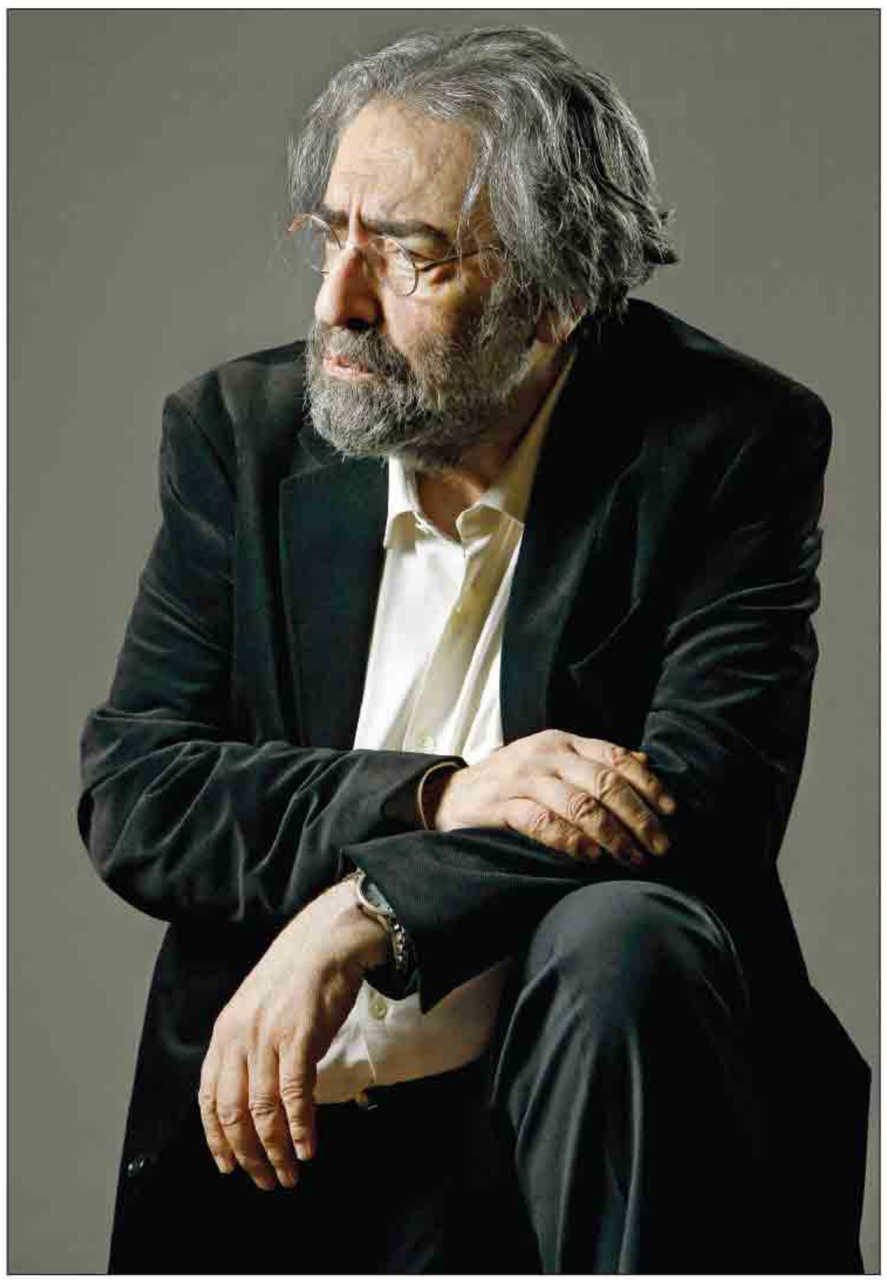

عکس: همشهری/ساناز امامی

گفت‌وگو با **محمدحسین مهدویان** به بهانه سالروز تولد مسعود کیمیایی

سینما بدون کیمیایی کم‌خون است

درباره مولفه‌های مشترک سینمای مسعود کیمیایی

دغدغه‌های یک همیشه آرتیست

همشهری همزمان با آغاز فصل برداشت برنج، مشکلات کشاورزان در ۳ استان مازندران، گیلان و گلستان را بررسی می‌کند

گنج و رنج برنجکاران

- نماینده رشت در مجلس: ممنوعیت واردات برنج که از مرداد آغاز شده به مدت ۴ ماه اعمال می‌شود
- کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند امسال در بهترین شرایط قیمت برنج افزایش جزئی خواهد داشت

۱۲

سلول‌های بدون دیوار

- گزارشی از مجرمانی که روزگاری محکوم به اعدام بودند اما پس از تغییر قانون و سپری کردن سال‌ها حبس، حالا روزها کار می‌کنند و شب‌ها در زندان می‌خوابند
- مزرعه‌ای که زندانیان آبادش کرده‌اند، محصولش انواع صیفی‌جات و گل رز و یاس است؛ بیشتر «رأی‌بازها» هوای کارکردن در گلخانه را در سر دارند
- محمدعلی یک زندانی «رأی‌باز» است که هفته آینده پس از ۲۲ سال آزاد می‌شود؛ او حوالی قزل‌حصار خانه‌ای اجاره کرده و قصد دارد تا ابد همسایه زندان باشد

۱۴

۲ ایران

روحانی در دیدار وزیر خارجه عمان تأکید کرد
ایستادگی ایران مقابل تخلفات در تنگه هرمز

۴ اقتصاد

وزیر صمت درباره ادعای گم‌شدن ۸۴۹ میلیون یورو ارز دولتی واردات کالاهای اساسی به همشهری پاسخ داد
هیچ ارزی گم نشده
در بدترین حالت، ممکن است وارد کننده‌ای باوجود دریافت ارز دولتی، کالا وارد نکند. در این صورت تضامین و ابزارهای لازم برای پیگیری و استیفای حقوق مردم و بیت‌المال وجود دارد

۳ شهر

۲۰۰ نفر به زنان شورایار اضافه شد
میانگین سنی منتخبان ۴۳ سال است و ۷۲ نفر از داوطلبان ۲۲ سال دارند

۱۳ حوادث
دوراهی سرنوشت
درصورت صدور حکم قصاص آیا پرونده نجفی به پایان می‌رسد؟

۶ ادب و هنر

تک و تای تئاتر در تابستان تحریم
همشهری در گفت‌وگو با مدیران تماشاخانه‌های پایتخت، دخل و خرج نمایش‌های امروز پایتخت را بررسی می‌کند

نگاه

هیوا یوسفی: سردبیر همشهری ورزشی

رویین‌تن در برابر انتقاد!

مهم‌ترین دستاورد ورزش ایران در یک رشته تیمی، همین قهرمانی والیبال در مسابقه‌های زیر ۲۱ ساله‌های جهان بود که صداوسیما شنبه‌شب مردم ایران را از لذت تماشای آن محروم کرد.

منطق می‌گوید رسانه‌ای که به مخاطبانش اهمیت می‌دهد، تلاش می‌کند به پرسش‌ها و ابهامات آنها پاسخ بدهد. صداوسیما اما هنوز توضیحی رسمی درباره دلایل پخش‌نشدن مسابقه والیبال نداده است. توضیح غیررسمی‌اش هم چند جمله از مجری یک برنامه صبحگاهی بوده که طبیعی است به‌دلیل سطح اطلاعات این‌دست مجریان، ابهامی را برطرف نکند.

دیروز اغلب رسانه‌ها به ادعاهای محمدرضا داورزنی، معاون وزیر ورزش استناد کردند. او که پیش از این رئیس فدراسیون والیبال بوده، گفته بود شرکتی که امتیاز پخش بازی‌های والیبال جوانان جهان را خریده، به‌دلیل تحریم‌های آمریکا از فروش آن به ایران خودداری کرده است.

چه اندازه می‌توان این ادعا را باور کرد؟

برای پاسخ به این سؤال باید اول بپرسیم داورزنی چرا به این مسئله ورود کرده است؟ آیا دلایل پخش یا عدم‌پخش تلویزیونی یک مسابقه به جایگاه حقوقی او ربط دارد؟ خرید و فروش امتیاز پخش یک مسابقه ورزشی، همیشه بین رایت‌هولدرها (شرکت‌های صاحب حق پخش) و شبکه‌های تلویزیونی انجام می‌شود و هیچ ارتباطی به فدراسیون‌ها و دیگر سازمان‌های ورزشی مانند وزارت ورزش یا کمیته ملی المپیک ندارد. در نتیجه نه می‌شود برای حرف‌های داورزنی اعتباری قائل شد و نه برای شایعاتی از این دست که تیرگی روابط سیاسی با بحرین (میزبان بازی‌ها) و کارشکنی آنها مانع فروش سیگنال به ایران شده است.

صاحب امتیاز پخش بازی‌هایی مانند والیبال قهرمانی جوانان جهان، نه کشور بحرین که فدراسیون جهانی والیبال است. این فدراسیون امتیاز را به یک رایت‌هولدر می‌فروشد و او هم این امتیاز را در اختیار مشتریانش که شبکه‌های تلویزیونی (ازجمله IRIB) هستند، قرار می‌دهد.

نشانه‌های دیگری هم هست که باور ادعاهای داورزنی و مسئولان صداوسیما درباره دلایل عدم‌پخش فینال والیبال را سخت می‌کند. ازجمله اینکه همین چند هفته پیش مرحله نهایی لیگ ملت‌های والیبال در آمریکا برگزار شد. تیم ایران هم یکی از ۶ تیم این مرحله بود و بازی‌هایش هم بدون مشکل روی آنتن صداوسیما رفت. چطور می‌شود آمریکایی‌ها برای آن مسابقات که اهمیت بیشتری هم داشت، کارشکنی نکرده، اما امکان پخش مسابقات جوانان را به بهانه تحریم‌ها از صداوسیما گرفته باشند؟ برخلاف ادعای معاون وزیر ورزش و پاسخ‌های غیررسمی صداوسیما، به‌نظر می‌رسد دلیل عدم‌پخش بازی ایران - ایتالیا در فینال والیبال زیر ۲۱ ساله‌های جهان، بی‌توجهی رسانه ملی به مخاطبانش بوده است. رسانه‌ای که در ماه‌های اخیر، مدیرانش نه به اعتبار کیفیت برنامه‌های تولیدی، که بیشتر به‌دلیل لجبازی با مردم، نامشان سر زبان‌ها بوده است.

آنها یک روز ۹۰ را که پربیننده‌ترین برنامه تلویزیون بوده تعطیل می‌کنند و مجری‌اش را که محبوبیتی غیرقابل قیاس با هر چهره تلویزیونی دیگری دارد، کنار می‌گذارند. روز دیگر عرصه را چنان تنگ می‌کنند که گزارشگر آرام و مطیعی مانند مزدک میرزایی پس از نزدیک به ۲۰ سال، قید همه‌چیز را می‌زند و از کشور می‌رود و دست آخر نمایش چشمنواز جوانان ایران در فینال مسابقه‌های قهرمانی جهان را بایکوت می‌کند.

هر کدام از این اتفاقات برای زیر و رو کردن بنیان یک رسانه کافی است، به شرطی که بقا و دوامش به رضایت مخاطبانش بند باشد. مدیران صداوسیما اما خم به ابرو نمی‌آورند و دلیلی نمی‌بینند که درباره دسته گل‌هایی که به آب می‌دهند، به کسی پاسخگو باشند. سال‌هاست که آنها در برابر هر انتقادی رویین‌تن شده‌اند.

دیدگاه

جعفر گلابی: روزنامه‌نگار

عوام‌گرایان در کمین انتخابات!

گویا پشت تحولات و تغییرات جهانی خبرهایی هست. ساده‌سازی امور و تندی‌های بی‌مبنا و جذب مخاطبان با هر روش ممکن و سرعت در عمل و حذف استخوان‌دارها و جذب سطحی‌نگران و انباشت معضلات برای آیندگان و بی‌توجهی به محیط‌زیست و مچاله کردن نظم و مضحکه اخلاق و بی‌پروایی در سخن، در یک کلام عوام‌گرایی هرجا که می‌تواند، سربرمی‌آورد. در طول تاریخ اکثر جوامع با چنین پدیده‌ای کم‌وبیش روبه‌رو شده‌اند؛ کما اینکه اکنون آمریکا دست به گریبان این معضل شده است و عقلای این جامعه احساس می‌کنند که بنیان‌های ارزشی اجتماعشان هم‌اکنون از درون کاخ سفید در حال تخریب است و گویا احتمالا انگلیس هم در آستانه درگیر شدن با همین پدیده باشد. اما در کشور خودمان جریانی از سال ۸۸ تاکنون همچنان خط اصلی خود را در نفی همه خطوط موجود و معتقد به نظام تعریف کرده است. این جریان به واسطه قلت سوابق و ضعف مفرط در مبانی نظری و رفتار تک‌محوری که دارد، قادر نیست در جناح‌های موجود کشور جایگاهی برای خود دست و پا کرده یا خط سومی با پایه‌های نظری تأسیس کند؛ لذا بر نفی هر دو جناح موجود، سرمایه گذاشته است و می‌خواهد از انبان ضعف‌ها و خطاهای آنان سد جوع کند. اینان هر چیزی را که احیانا رأی و نظر عوام را جلب کند خواهان می‌شوند و روی فکر نکردن مردم و دم را غنیمت شمردن، سرمایه‌گذاری می‌کنند؛ مثلا درحالی که دولت در پرداخت همین یارانه ۴۵ هزار تومانی با مشکل مواجه است و یارانه مستقیم از نظر اقتصاددانان منطق کارشناسانه‌ای نداشته است، آنان روی یارانه یک میلیون تومانی تأکید می‌کنند! در بحث مذاکره با آمریکا هم گویی احساس شده است که بخشی از افکار عمومی طالب آن است؛ لذا باز هم بدون ارائه هیچ دلیل نخبه‌پسندی ناگهان از ضرورت مذاکره با ترامپ سخن به‌میان می‌آورند و از چنین کیکی سهم خویش را می‌جویند! جریانی که با ندانم‌کاری‌ها و دست‌ودلبازی با بیت‌المال، رانت‌خواری و اختلاس در زمانش اوج گرفت و شاید به درد بی‌درمانی تبدیل شد حالا علم مبارزه با سوءاستفاده‌های مالی را بلند کرده است!

اما مشکل اصلی، وجود چنین نظراتی در جامعه نیست؛ مشکل آنجاست که فرد و جریانی در اثر مناسبات غلط رشد کنند و در بدترین شرایط، ساز خویش را بنوازند و از مخدوش ساختن فرایند سیاسی برای خویش نمدی ببافند! چنین جریان‌هایی درصورت برخورد شدن مهم جلوه می‌کنند و درصورت بی‌اعتنایی سراغ حساس‌ترین مسائل می‌روند و هوادار جذب می‌کنند. در انتخابات پیش‌رو کاملا طبیعی است که همه توان پوپولیست‌ها برای حضور در مجلس متمرکز شود تا از طریق رسمیت یافتن در ساختار قدرت علاوه بر آماده شدن برای انتخابات ریاست‌جمهوری تریبون مجلس تبدیل به تنور داغ افزایش انتظارات و مطالبه‌های عمومی شود و ایشان خود را قهرمان بیان سرخوردگی‌های بخشی از جامعه کنند. بارد صلاحیت که ابزار کارآمدی برای مبارزه ریشه‌ای با عوام‌گرایی نیست چه‌بسا عده‌ای از مردم ترغیب به قهر با صندوق‌های رأی شوند و با تجویز شرکت ایشان چه‌بسا معضلی بر معضلات مملکت افزوده شود. شاید برخی نگران نقش‌آفرینی عوام‌گرایی از هر نوعش نباشند ولی تجربه نشان داده است که چون این غول از بطری شیشه‌ای بیرون جهد معرکه می‌آفریند و در آسیب‌رسانی تر و خشک نمی‌شناسد. کسی که در نان شبش مانده است از شنیدن یارانه یک میلیون تومانی رؤیای روزهای خوش رفاه را می‌بیند و محرومانی که تحریم‌ها را مانع امداد شایسته دولت به‌خود می‌بینند و بیکاری امانشان را ربوده است، بعید نیست که تصور کنند مذاکره با آمریکا همه مشکلات را برطرف خواهد کرد و عوام‌گرایان از این برداشت‌ها لذت می‌برند و در ساده‌سازی امور استادند! البته اغوای عوام اختصاص به یک گروه ندارد و ممکن است هر کس خصوصا آنان که فقط از پی راندن مرکب خویشند و آینده مردم و کشور در اولویت اهدافشان نیست به این انحراف دچار شوند و هر بار با شعارهای فاقد پشتوانه علمی و نظری راه‌های اساسی و علمی و تجربه شده تمشیت امور را در پیش نگیرند. اگر روزی عوام‌گرایی به نفع گروهی و جناحی مؤثر افتد به سرعت تیغ بر می‌گرداند و به‌سوی تیزکنندگان روان می‌شود؛ لذا همه دلسوزان و آگاهان در کسادی این دکان کوشش می‌کنند.

دیدگاه

محمد سالاری: رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران

میدانگاه‌های پیاده؛ گامی برای بازگرداندن شهر به شهروندان

براساس یک تقسیم‌بندی ساده، شهر از ساختمان، خیابان و فضای باز و عمومی تشکیل شده است. روند توسعه شهر تهران به‌ویژه در ۲ دهه اخیر نشان می‌دهد ساختمان‌ها (گسترش افقی و عمودی شهر) و خیابان‌ها (ساخت بزرگراه‌ها و پل‌ها) عرصه را بر شکل‌گیری فضاهای باز و عمومی به‌شدت تنگ کرده‌اند؛ به‌طوری که شهر تهران امروز از کمبود اینگونه فضاها رنج می‌برد. شهروندان تهرانی برای داشتن تعامل اجتماعی، نگریستن به شهر و مردمانش و تأمل و درک با طمأنینه از فضای شهری با مشکل روبه‌رو هستند. ایجاد، گسترش و بهره‌برداری بهینه از عرصه‌های عمومی پیاده‌محور و میدانگاهی پاسخی است به این نیاز اصیل و اساسی شهروندان. یک میدانگاه یا پلازای شهری محل کنش‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و همچنین بستری برای رویدادهای شهری است.

میدانگاه‌های پیاده مهم‌ترین محل شکل‌گیری تصویر ذهنی و خاطره جمعی هستند. این فضاها همچنین موجب تقویت حس همبستگی مدنی شده و پایداری اجتماعی را ارتقا می‌دهند. میدانگاه‌ها مهم‌ترین عنصر معرف هویت هر شهر محسوب می‌شوند. هنگامی که از «آگورا»، «فروم»، «پیاتزا»، «پلازا» و میدان سخن به میان می‌آوریم، از فضای شهری صحبت می‌کنیم که دارای محیطی باز و به نسبت وسیع و معین است که کارکردهای متفاوتی از ارتباطی، اجتماعی، تجاری، ورزشی یا ترکیبی از ۲ یا چند کارکرد مزبور را دارد و به‌طور خلاصه مکانی برای مراودات اجتماعی، تجمع شهروندان و ارتباطات متقابل بین آنهاست. برای آنکه یک فضا را میدانگاه یا میدان پیاده بدانیم باید حداقل ۳ ویژگی را در آن تشخیص دهیم؛ اول اینکه این فضا باید در بستر مناسبی از فضای شهری واقع شده باشد و محل قرارگیری این میدان پیاده باید به‌گونه‌ای باشد که ابعاد و دلبازی لازم را داشته باشد و همچنین به‌صورت طبیعی محل رفت‌وآمد مردم باشد. دوم اینکه این میدانگاه باید دارای جداره‌های فعال و زنده باشد؛ به‌طوری که از یک‌سو نظارت طبیعی را بر فضای عمومی ایجاد کند و از سویی دیگر فعالیت‌هایی که جذاب باشند و به نیازهای مردم پاسخ دهند در آن جریان داشته باشد؛ فعالیت‌های نظیر خرده‌فروشی، رستوران، کافه، کتابفروشی، مراکز فرهنگی و ... . درواقع وجود یک بدنه فعال ضامن رونق یک میدانگاه است. ویژگی سوم یک میدانگاه این است که با فضاهای پیرامونی خود رابطه‌ای ارگانیک دارد و راه‌های دسترسی به آن و از آن از کارایی کافی برای اتصال با بافت‌های پیرامونی برخوردار است. به این معنی که مردم باید بتوانند به‌راحتی و مستقیم به آن رفت‌وآمد کنند و ساکنان بافت‌های مجاور در بهره‌برداری از آن مشکلی نداشته باشند. شورای شهر در دوره پنجم و شهرداری تهران با تغییر رویکرد خود از پروژه‌های پرخرج و پرطمطراق (که گاهی کمترین رضایت و مشارکت شهروندان را در پی داشت) به سمت اقدامات اجتماع‌محور، کوچک‌مقیاس و کم‌هزینه که بیشترین میزان هماهنگی با نیازهای واقعی شهروندان را دارد، حرکت کرده است که ازجمله مصادیق بارز این رویکرد توجه به فضاها و عرصه‌های عمومی در شهر است.

از نمونه‌های متأخر اجرایی شدن این رویکرد، افتتاح میدانگاه هفت‌تیر در ماه گذشته بود. میدانگاهی که از خاک و سیمان کارگاه خط ۶ مترو سر برآورده تا بعد از سال‌ها چهره یکی از میدان‌های اصلی شهر را از زخم بدشکلی که آن را زشت کرده بود، بپیراید. میدان هفت‌تیر به‌عنوان فضایی که تهران دوره ناصری را به تهران مدرن پیوند می‌دهد، تلاقی‌گاه واقعی تهران، ری و شمیرانات است. قرار گرفتن در میان محورهای کلیدی مانند کریم‌خان زند، مفتح و بزرگراه مدرس، وجود کاربری‌های فعال و جاذب سفر، در دسترس بودن از طریق ایستگاه مترو و خطوط اتوبوس و پیاده‌روها و خط ویژه دوچرخه‌سواری در خیابان کریم‌خان زند همگی باعث می‌شوند میدان هفت‌تیر یکی از بهترین گزینه‌ها برای ایجاد میدانگاه یا پلازای شهری تلقی شود.

ادامه در صفحه ۱۴

یه نفر دیگه هم منتظره که همدیگه رو پیدا کنید. در جست‌وجو دقت کن

#انتخاب_آگاهانه

آژانس‌های مسافرتی، هتل‌ها و شرکت‌های فعال در زمینه گردشگری

همشهری

قصران گشت ۸۸۶۹۷۰۸۰

صفحه ۸

همشهری به صورت دیجیتال:
www.hamshahrionline.ir
www.newspaper.hamshahri.org

پهنه جنوبی شهر تهران ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

خلاق‌ترین هنرمند محله خانی‌آبادنو فقط ۵ سال دارد
■ بافنده کوچولو

یکی از اهالی دولت‌آباد داوطلبانه ۴ هزارمتر زمین بایر را جنگلکاری کرده است
■ باغبان سنگلستون

همه جای ایران همشهری شما هستیم

همشهری استان‌ها را آنلاین بخوانید

www.hamshahrionline.ir
www.newspaper.hamshahri.org

6 260641 200359 >

6 260641 200014 >